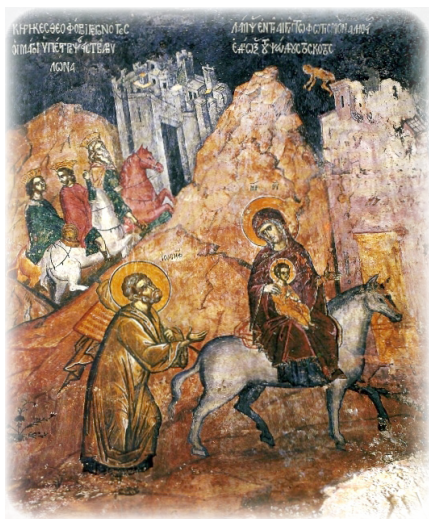

■ Κυριακή μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν

Ἡ Γέννηση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ* Περὶ τῆς Μεσσιανικῆς Ἑξόδου τοῦ Νέου Ἰσραὴλ

Στὰ γεγονότα τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Κυρίου, τὰ ὁποῖα μᾶς διηγοῦνται οἱ Εὐαγγελιστὲς Ματθαῖος καὶ Λουκᾶς, καὶ κυρίως σ' ἐκεῖνα ποὺ διαβάζουμε στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο (Ματθ. β' 13-23) τούτῃ τὴν Κυριακῇ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία μᾶς προσκαλεῖ νὰ θυμηθοῦμε ταυτόχρονα τὸν Βασιλέα Δαβίδ, τὸν Μνήστορα Ἰωσήφ καὶ τὸν Ἅγιο Ἰάκωβο, ἀδελφὸ τοῦ Κυρίου, βλέπουμε πόσες φορές ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀναφέρεται στὴν Παλαιά, γιὰ νὰ διαβάσει ἐκεῖ προτυπώσεις τοῦ Χριστοῦ.

Ἦδη ἀπὸ τὶς πρώτες αὐτὲς στιγμὲς τῆς ἐπίγειας ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, διαφαίνεται κατὰ τρόπο ὑπαινικτικό, –ἀλλὰ ὡς ἥδη παρόν– τὸ ἀναμενόμενο καὶ θεμελιώδες γιὰ τὴν σωτηρία μας Μυστήριον τοῦ Σταυροῦ.

Μὲ τὴν φυγὴ Του στὴν Αἴγυπτο καὶ τὴν ἐπιστροφὴ Του στὴν γῆ τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Κύριος προτυπώνει καὶ ἀναγγέλει ὅτι, διὰ τοῦ Πασχαλίου Μυστηρίου τοῦ Θα-

νάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεώς Του, πρόκειται ὁ Ἰδιος νὰ ἐκπληρώσει ὅ,τι προτύπωνε ὁ ἀρχαῖος Ἰσραὴλ διὰ τῆς παραμονῆς του στὴν Αἴγυπτο καὶ τῆς ἐξόδου του πρὸς τὴν Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας.

Ῥολή ἡ ἱστορία τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι μιὰ ἱστορία σωτηρίας, μιὰ ἱστορία ποὺ φτάνει στὸ ἀποκορύφωμά της μὲ τὴν **ὑπέρτατη ῬΕΞΟΔΟ τοῦ νέου Ἰσραὴλ**, δηλαδὴ τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ –τοῦ ἴδιου τοῦ θεανθρώπου Χριστοῦ μαζί μὲ τὴν ἐνωμένη μὲ Αὐτὸν ἀνθρωπότητα– ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο τῆς παρούσης ζωῆς, ἀπὸ τὴν ἐπίγεια αἰχμαλωσία, κατὰ τὴν ὁποίαν ὑποκείμεθα σὲ ὅλες τὶς συνέπειες τῆς ἁμαρτίας, στὴν ἀληθινὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, στὴν οὐράνια Ἱερουσαλήμ, τὴν ὁποίαν ἔχουμε ἤδη ἀποκτήσει διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ ἡ ὁποία θὰ ἀποκαλυφθεῖ στὸ πλήρωμά της κατὰ τὴν Ἐσχάτη Ἡμέρα. **Θ**ὰ εἶναι ἡ **Μεσσιανικὴ ῬΕΞΟΔΟΣ**, ἐξοδος ὀριστικὴ, τὴν ὁποία ἤδη ἀνήγγειλαν τόσο ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὅσο καὶ πολλὰ ἄλλα προφητικὰ κείμενα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

* * *

Στὶς διηγήσεις αὐτὲς τῆς παιδικῆς ἡλικίας, βλέπουμε τὸ παιδίον Ἰησοῦ νὰ περιβάλλεται ἀπὸ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο Μητέρα Του, τὸν Ἰωσήφ, τοὺς Ποιμένες, τοὺς Μάγους, τὸν Πρεσβύτερην Συμεὼν καὶ τὴν Ἄννα, οἱ ὁποῖοι Τὸ ἀναγνωρίζουν, ἐνῶ ὁ Ἡρώδης, ὁ ὁποῖος ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐξουσία τοῦ Ἰσραὴλ, τὸ διώκει. **Αὐ**τὸ φανερώνει, ὅτι οἱ πτωχοὶ θὰ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ Τὸν ὑποδεχθοῦν καὶ ὄχι ἐκεῖνοι ποὺ διακρίνονταν λόγῳ φυλῆς, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀνῆκαν στὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ, τιμώμενοι καὶ ἐκτιμώμενοι ἐκεῖ. **Τ**ὴν Βασιλεία δὲν θὰ κληρονομήσουν σάρκα καὶ αἷμα, ἀλλὰ οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅπως θὰ διακηρύξει ὁ Κύριος στοὺς Μακαρισμοὺς (βλ. Ματθ. ε' 3, Λουκ. 14' 20). **Αὐ**τοὶ θὰ πάρουν θέση στὴν μακρὰ σειρὰ τῶν θεοσεβῶν ἐκείνων ποὺ ἐξέφραζαν μέσα στοὺς Ψάλμοις τὴν δέηση, τὴν ἀπόγνωση, τὴν ἀκλόνητη ἐμπιστοσύνη τους, τὸν αἴνο καὶ τὸ θάμβος τους ἐνώπιον τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ὁποῖοι ἦταν ἤδη οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. **Αὐ**τοὶ Τὸν ὑποδέχονται, αὐτοὶ Τὸν ἀναδέχονται.

Οἱ Μάγοι ποὺ ἦρθαν ἀπ' τὴν Ἀνατολὴ προτυπώνουν τοὺς ἐξ ἔθνων ποὺ μεταστράφηκαν καὶ θὰ προσέλθουν μαζί μὲ τοὺς πτωχοὺς, μὲ αὐτὸ τὸ «κατάλειμμα» τοῦ Ἰσραὴλ, ὅπως εἶχαν προαναγγεῖλει καὶ οἱ Προφῆτες. **Ἀ**νακαλοῦνται, ἔτσι, ὅλες οἱ διαστάσεις τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας μας.

Ο διωγμὸς τοῦ Ἡρώδη καὶ ἡ σφαγὴ τῶν ἀγίων ἀθώων νηπί-

ων μᾶς βοηθοῦν ἤδη νὰ διακρίνουμε ἐκεῖνο τὸν ἄλλο διωγμό, ποὺ ἐκίνησαν κατὰ τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἄλλος Ἡρώδης, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. **Δ**ιωγμός, ὁ ὁποῖος θὰ καταλήξει στὰ Πάθη, μὲ τὰ ὁποῖα ὅλως ἰδιαίτερώς συνδέονται οἱ Μάρτυρες ὅλων τῶν αἰώνων –ὁ ὁποῖος ὅμως θὰ ἀποτελέσει γιὰ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ὁδὸ τῆς Ἀναστάσεως.

* * *

Ἀκούγοντας ἢ διαβάζοντας τὶς διηγήσεις αὐτές, πρέπει νὰ φέρνουμε στὸν νοῦ ὅλο αὐτὸ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον. **Μ**ᾶς δίνουν τὸ κλειδί ὅλης τῆς πρὸ Χριστοῦ ἱστορίας. **Μ**ᾶς δείχνουν πῶς πρέπει νὰ μελετοῦμε τὴν Παλαιὰ Διαθήκη· νὰ μὴ βλέπουμε ἐκεῖ μόνο τὴν θέσπιση ἐνὸς Νόμου ποὺ δὲν πρέπει πλέον νὰ τηρεῖται κατὰ τὸ γράμμα του, ἐπειδὴ τώρα καὶ μὲν δὲν καταργεῖται, συμπληρώνεται ὅμως ἐν Χριστῷ. **Π**ρὸ πάντων, μᾶς δείχνουν οἱ διηγήσεις αὐτές νὰ θεωροῦμε τὴν ἱστορία τῆς σωτηρίας ὡς μία ἱστορία παιδαγωγίας, στὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ὁ Θεὸς ὁδηγεῖ σταδιακὰ τὸν λαό Του στὸ νὰ διευρύνει τὴν καθαρὰ ἐπίγεια καὶ ἐθνικιστικὴ ἀντίληψη τοῦ προορισμοῦ του σὲ παγκόσμια καὶ πνευματικὴ, γιὰ νὰ προετοιμαστεῖ γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν αἰώνια ζωὴ.

Ἐξάλλου, ἂν οἱ εὐαγγελικὲς διηγήσεις φωτίζουν τὸ παρελθὸν ἀποκαλύπτουν τὴν ἐννοια τῆς ὅλης ἱστορίας τοῦ Ἰσραήλ, δείχνοντας πρὸς τὰ ποῦ ἔτεινε καὶ τί προεικόνιζε, ταυτόχρονα φωτίζουν τὸ μέλλον τοῦ κόσμου καὶ μᾶς ἀποκαλύπτουν, ὅτι μέσα ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς δοκιμασίες, ὅλες τὶς ὁδύνες, ὅλες τὶς δυσκολίες τῶν καιρῶν ποὺ ἔρχονται, ἐν τέλει θὰ ὁλοκληρωθεῖ τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας μας, ἡ ὀριστικὴ ἔξοδός μας.

Ἡ νέα αὐτὴ ἔξοδος θὰ ὁδηγήσει ὅχι σὲ μιὰ ὑλικὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἀλλὰ σὲ μιὰ **Βασιλεία**, ποὺ δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου καὶ τῆς ὁποίας ὁ **τόπος ἐδῶ κάτω εἶναι ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου**. **Ἡ** διαθήκη τοῦ Σινᾶ καὶ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος βρῆκαν τὴν ὀριστικὴ ἐκπλήρωσή τους στὴν νέα Συνθήκη, τὴν Καινὴ Διαθήκη, –διότι πλέον ὅλα εἶναι θεῖα δῶρα– καὶ σὲ ἓναν καινούργιο νόμο ποὺ δὲν εἶναι πιὰ γραμμένος πᾶνω σὲ λίθινες πλάκες, ἀλλὰ στὶς σάρκινες καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων. **Π**ρόκειται γιὰ μιὰ Συνθήκη ἢ ὁποῖα, ἂν πειθαρχοῦμε στὴν Χάρη, ἂν ἡ ἐλευθερία μας ἀποδέχεται τὸ δῶρο αὐτὸ τοῦ Θεοῦ, μᾶς προσφέρει τὸ φῶς καὶ τὴν δύναμη, ποὺ θὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ ζήσουμε ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ τὴν Θεῖα Ζωή.

* * *

Νὰ τὶ πρέπει νὰ διακρίνουμε μέσα στὰ κείμενα, ποὺ ὁρίζει ἡ Ἐκκλησία νὰ διαβάζουμε στὴν συγκεκριμένη περίοδο τοῦ Λειτουργικοῦ Ἑτους. **Πρέπει** νὰ τὰ ἀκοῦμε, νὰ τὰ διαφυλάττουμε καὶ νὰ τὰ ἀφήνουμε νὰ ἀντηχοῦν στὶς καρδιές μας, νὰ ἐπιτρέπουμε σ' αὐτὰ νὰ μᾶς ἀφυπνίζουν, γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ ἀνταποκρινόμαστε, καὶ νὰ ἀφηγώμαστε νὰ μᾶς μεταμορφώνει ὁ θεῖος λόγος κατ' εἰκόνα τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ, δυνάμει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. **Ἀμήν!**

(*) π. Πλακίδας Deseille, Εἵσοδος στὸ Μυστήριον τῶν Μυστηρίων, σελ. 55-60, ἐκδόσεις «Ἑαρ», Ἰανουάριος 2019. • **Ἐπιμέλ.** ἡμετ.

